

Pismo zadnjega brata

Izvajalec: Ansambel Svetlin

Avtor besedila: Tine Stare

Avtor glasbe: Tine Stare

Kot starec sedim tu pred lipo domačo,
so solzne mi stare oči,
spomini bledijo, srce žalostijo,
osamljen tu čakam, strmim.
Pa čakam na pismo zadnjega brata,
na tujem nekje on živi,
le njega imam še na svetu velikem,
drugih mojih več ni.

Najmlajši med njimi ostal sem pri hiši,
ostali odšli so v svet,
je materi moji, očetu tud' kmalu,
prežalostno strlo srce.
Ohranil kmetijo v gorski vasici
sem z žuljavo, težko roko,
otročstva, spominov, mladosti nam
naše nihče več vrnil ne bo.

**Nešteto, nešteto ljudi je odšlo,
pustilo za sabo slovensko zemljo,
premamil denar in življenje sladko,
le z mislimi oni prihajali so.**

Prižgal si bom pipo pod lipo cvetočo,
z veseljem jo bom pokadil,
saj brat mi je pisal, življenje orisal,
povedal, da dobro živi.
Na dom je pozabil, življenje izrabil,
zdaj v duši zelo ga boli.
Vem, rad bi se vrnil, nazaj vse obrnil,
a naše družine več ni.